

Nr 73.

Av herr **Petterson** i Degerfors, om viss ändring i förordningen om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Alltsedan krigsutbrottet ha ständiga förändringar och förbättringar skett både i fråga om familjepenning och sjukvårdsersättning till dem som blivit inkallade till militärtjänst. Beloppens storlek kan ju alltid diskuteras, men i stort sett torde med de senaste ändringarna i krigsfamiljebidragsförordningen de största felaktigheterna vara eliminerade.

Familjebidragsnämnderna, som ha hand om den praktiska tillämpningen av gällande förordningar, komma emellertid rätt ofta, trots de förbättringar som blivit gjorda, till rätt väsentliga luckor i systemet. Från och med den 1 juli 1944 gälla ändrade bestämmelser angående familjebidrag åt värnpliktiga, vilka drabbats av kroppsskada under militärtjänstgöring. Kungl. Maj:t har bemyndigat statens arbetsmarknadskommission att i egenskap av tillsynsmyndighet utfärda anvisningar rörande tillämpningen av författningsbestämmelserna i ämnet. Enligt militärsättningsförordningen åtnjutes för skada till följd av olycksfall:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, som förorsakat förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, under sjukdomstiden dels erforderlig läkarvård jämte läkemedel (i erforderliga fall även kryckor, konstgjorda lemmar o. d.), dels ock sjukpenning med visst belopp för dag;

b) om olycksfallet efter upphörande av därav förorsakad sjukdom medfört under längre eller kortare tid bestående förlust eller nedsättning av arbetsförmågan dels livränta, dels ock sådan behandling, som erfordras för höjande av arbetsförmågan;

c) om olycksfallet medfört den skadades död dels begravningshjälp, dels ock livränta till efterlevande.

Det har emellertid visat sig att för värnpliktiga, som skadats i militärtjänst och hänvisats till vanförestalt eller till anstalt för omskolning, det inte finns någon form för lagenligt underhåll vare sig från riksförsäkringsanstalten eller staten. Ansvarsförbindelse för värnpliktiga till vanförestalt lämnas endast vid direkt sjukdom men ej för förebyggande åtgärd eller omskolning. Skall alltså en värnpliktig, som blivit skadad under sin tjänstgöringstid, få hjälp för sin omskolning måste han söka bidrag till detta från kungafonden eller vända sig till kommunen.

Det måste ju anses orimligt att kommunerna skola bära sådana kostnader men ännu orimligare att den värnpliktige, som råkat ut för olycksfall

eller sjukdom under sin militärtjänst, för sin framtida försörjning skall vara hänvisad till frivilliga fonder.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes härmed,

- a) att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande militärsättningsförordning att kostnaderna för anstaltsvård och omskolning för värnpliktiga, som drabbats av olycksfall under sin tjänstgöringstid, helt bekostas av staten,
- b) att vederbörande utskott härför företager nödiga ändringar i gällande militärsättningsförordning.

Stockholm den 17 januari 1945.

Göran Petterson
Degerfors.
